

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Medolino, Tortica i Super Mario

vo me opet na mom omiljenom mjestu, na rubu otkazivanja kontrole nad vlastitim tijelom. Možda da se ipak pustim niz stijenu pa što bilo. Osim što ovaj put dolje nema Igora nego me zihra moj prijatelj Vez, koji je danas, eto, prvi dan na penjanju ikad. Čvrsto, ali drhtavo se držim za vrh "Bijelog očnjaka" i odvajem opcije vrlo sabranom glavom. Strah čuda radi za fokus.

Spustiti se dolje i ostaviti opremu na vrhu da je pokupi netko drugi čini mi se kao najlakši izlaz, ali već sam izvadila uže iz sidrišta u pokušaju da se prevezem i jasno mi je da sad ovisim sama o sebi što god odlučila. Nije neka znanost, no kad ti je prvi put, sve ima drugačiju težinu. Ovaj put, recimo, težinu mojeg krhkog tijela s ubrzanjem od 9,81 m/s s visine od 15 metara. Potegni uže, provuci kroz sidrište, napravi duplu osmicu, zakači ju za pojas, odveži staru osmicu, otkači komplet i onda, kao osoba s najluđim opsesivno kompulzivnim poremećajem, provjeri 10 puta je li to stvarno dobro prevezano i hoću li se sigurno spustiti dolje, ili pasti s visine četvrtog kata.

Instruktorica

"Znam da si mislio otići u nedjelju na Kalnik s Lovrićem, ali ja se iz Nassfelda vraćam ipak danas navečer i želim ići s vama. Vodim i Veza. Nas dvoje početnika ćemo se zabavljati na nekim baby smjerovima", obavještavam Igora, dok u 5 ujutro pakiram snowboard za jednodnevni kamp u Austriji, a on odgađa ustajanje iz kreveta i odlazak na IstraTrek. Već 24 sata kasnije, ja umorna od puta i cjelodnevnog skakanja iznad 2.000 metara, a Igor nešto manje od turističkih 28 kilometara trčkanja, ubacujemo penjačku opremu u auto i u društvu Igorovog starog penjačkog partnera Lovrića i mog Veza krećemo prema Kalniku. U sat vremena povraćam šest puta jer Lovrićev auto ide normalnom brzinom, a moje srednje uho je naviklo na kamperški sporohod. Mučni ga prigovori ni najmanje ne ometaju nego mi samo mrtav hladan dobaci "Ti ne bi nikad mogla živjeti u kamperu, ako ti je od vožnje zlo." Šaljiv momak, jasno mi je zašto je Igoru drag.

Odmah na parkiralištu me Igor unaprijeduje u instruktora penjanja i ostavlja s Vezom da potražimo jedan od smjerova za koje smo sposobni. Prijeteća imena pokazuju težinu smje-

ra - Medolino, Tortica i Super Mario. Njih dvojica danas imaju ozbiljnijeg posla, suočiti se s okrutnom istinom kako je to penjati se nakon 10 godina pauze. Iz šumarka još neko vrijeme osluškujem njihove zabavne usporedbe prošlosti i sjećanja, koja se uopće ne poklapaju, ali niti jedan ne popušta. "Ti si popeo ovaj smjer. Nisam nego onaj. Imao si crvene tenisice. Nisam nego plave. Vidi ove ljude, penju, a mi ih ne poznajemo. Pa koliko nas nije bilo? Jadno! Ti si jadan, drži me!" i tako unedogled. U prislušivanju me pronalazi Zvonči, vidno ogromna trbuha, i liježe pored kao zaklan. Pola sata slobode i već je užicao nešto. Nešto veliko. Bolje da ne znam. Što reći nego "Bravo mišu, na tebe kune ne treba potrošiti."

Objašnjavam Vezu osnove osiguravanja i usput mi ga je žao što je spao na moje poduke. Sad ću barem saznati znam li teoriju, ili će netko šepav doma. Testiramo prvu lekciju na nekom laganom smjeru i nikako ne mogu pronaći prvi spit da ukopčam komplet. Polako me hvata panika, ali onda uočavam markaciju i shvaćam da sam na planinarskom putu, a ne smjeru na koji sam ciljala. Izvukli smo se za dlaku. Pomićemo se par koraka u stranu i pronalazimo traženi smjer. Penjem (točnije hodam po nešto strmijoj površini) i primam se za paučinu svaki put kad spustim ruku. Ovdje nitko nije bio godinama. Pretpostavljam zbog težine pothvata, no neću se hvaliti, neka to čine drugi za mene. Smjer "Super Mario" smo riješili i Vez

i ja kao od šale. Puni samopouzdanja odlazimo na "Bijeli očnjak" koji je toliko strašan koliko mu i ime govori. Dvojica nas penjača pitaju smiju li se na brzinu na njemu zagrijati, a ja razmišljam koji im je dio mene dao naslutiti da bi u suprotnom mogli čekati do navečer. Puštamo ih pod uvjetom da nam sve postave i slušamo njihove penjačke priče u kojima razabiremo jedva par razumljivih riječi. "Jel' i mi tak zvučimo drugim ljudima kad pričamo o snowboardu?" potihom me pita Vez. "Bojim se da je još gore."

Oguljeni prsti

Ubrzo ostajemo sami suočeni s 15-ak metara visokim "Očnjakom". Dajem Vezu prednost i on odmah otkriva čari treskavih nogu na visini i nepovjerenja opremi. Idem probati ja, da vidim do kuda ću doći. Kao naručen pojavljuje se moj mentor Igor i počinje mi navigirati pokrete kao u igrici "Lijevu nogu tamo gdje ti je koljeno, desnu ruku u rupu iznad glave, zubima za ovaj komad kamena ispod...". Izlazim iz krošnji i okrećem se pogledati gdje sam. Kalnički greben kao kičma viri iz brežuljka, a stari se grad sjaji na suncu. Divno! Kako bi tek bilo divno da ne drhtim. Umor u rukama podsjeća me da imam još pet metara do kraja i da su mi šanse prilično dobre. Pitam Igora za daljnje upute, no dobivam samo muk. Igor je nestao! A ja sam skoro na vrhu! I moram se prevezati! I ne znam je li gore meni ili Vezu koji me iz podnožja osigurava. Dobro staro klecanje koljena i približavanje kolapsu. "Ajmo! Još par pokreta, jedan dobar čvor i gotovo, što god gotovo značilo." hrabrim sama sebe. Jedno je vježbati čvorove u kamperu, a drugo na vrhu stijene dok stojiš na dva kamena gumba i ne smiješ pogriješiti. Mislim da sam spremna za spuštanje. "Vez! Možeeeee!"

Kako je ovaj dramatični događaj točno završio možda nećemo nikada saznati. Ono što znamo je da su Anini prsti oguljeni od grčevite borbe s kamenom, a ja sam ovaj tjedan preuzeo tipkovnicu.

S ljubavlju, vaš Zvonči.

kalendar

OŽUJAK

K.I.T.A.

10. ožujka
Pehlin - Račja vas
Kvarnersko istarske trekking
avanture

Pozdrav proljeću

22. ožujka
Labin
Noćni pohod na Skitaču

K.I.T.A.

24. ožujka
Pazin
Kvarnersko istarske trekking
avanture

Plava laguna

24. ožujka
Poreč, Zelena laguna resort
Polumaraton

TRAVANJ

Weekend Bike and Gourmet Tour

6.-7. travnja
Rovinj
Rekreativna biciklistička vožnja

100 milja Istre

12.-14. travnja
Labin, Buzet, Motovun, Umag
Ultratrail utrka

Long walk day

20. travnja
Labin
Labinski planinarski put

MTB proljetna Parenzana

22. travnja
Vižinada
MTB rekreativna biciklijada

Popolana

26.-28. travnja
Rovinj, Gradsko središte
Sportom s ulica i trgova do
prirode i turizma

Jug na dva kotača

27. travnja
Fažana
Rekreativna biciklistička vožnja

Limes bike tour

27. travnja
Vrsar
Rekreativna MTB biciklijada

Terra Albona Primavera

28. travnja
Labin, Park skulptura Dubrova
Rekreativna biciklistička vožnja